

एवमभ्युपगतं आनंदस्य जगद्विवर्त्ताधिष्ठानत्वं तदप्यपवदति न च मत्स्थानीति अयं भावः अस्य द्वैतं द्रजालस्य यदुपादानकारणं अज्ञानं तदुपाश्रित्य ब्रह्मकारणमुच्यत इति वार्त्तिकोक्तेरज्ञानमेव जगत्कारणं तच्चतुच्छं अहं चासंगः ततश्चतुच्छतरेण तत्कार्येण भूतसंघेन न ममासंगस्य आधाराधेयभावसंबंधोऽनिर्वचनीयोप्यस्ति आवृतं हिरज्ज्वादिकमनिर्वचनीयेन सर्पादिना संबध्यते अहं तु सर्वदानादृतः साक्षिरूपत्वात्तत्संबंधशून्य इति न च मत्स्थानि भूतानीत्युक्तमिति ननु साक्षिणस्तव ब्रह्मणो युवासुखी चेति प्रतीच्येव भूतसंबंधानुभवात्कथं न च मत्स्थानीत्युक्तिरित्याशंक्याह पश्य मे योगमैश्वरमिति मे मम भूतैः सह योगं युक्तिघटनां पश्य ऐश्वरं ईश्वरेण माया विनानिर्मितं गगने गंधर्वनगरमिव अत एव मम कारणशरीरस्य आत्मा प्रत्यगानंदो भूतभृदपि भूतस्थो न चकारोप्यर्थे भिन्नक्रमश्च स्वमिव गंधर्वनगरभृदपि तत्स्थं न तस्य तदाकारेण परिणामासंभवात् एवं रूपोऽपि परानंदरूपो ममात्मा स भूतभावनः भूतानां तद्विकरः एतस्यैवानंदस्यान्यानि भूतानि मात्रा मुपजीवंति को ह्येवान्यात्कः प्राण्यात् यदेष आकाश आनंदो न स्यादित्यादि श्रुतिभ्यः आकाशे अव्याकृताख्ये स्वाधिष्ठानभूत आनंदोऽनुस्यूतो न स्यात्तर्हि प्राणापानक्रियां कश्चिदपि न कुर्यात् कारणागतं जाद्व्यं कार्यं पि स्यात् आकाशे आनंदानुबंधेतु कारणस्य चेतनत्वात् कार्यमपि चेतनावत्स्यादिति श्रु

न च मत्स्थानि भूतानि पश्य मे योगमैश्वरं ॥ भूतभृन्न च भूतस्थो ममात्मा भूतभावनः ॥ ५ ॥ यथाकाशस्थितो नित्यं वायुः सर्वत्र गोमहान् ॥ तथा सर्वाणि भूतानि मत्स्थानीत्युपधारय ॥ ६ ॥

त्यर्थः बृहदारण्यकेऽपि यदूर्ध्वगार्गिदिवो यदवाक् पृथिव्या यदंतराद्यावापृथिवी इमे यद्भूतं च भवच्च भविष्यच्चेत्याचक्षत आकाश एव तदोतं च प्रोतं चेति माया विनिर्वातस्योत्प्रोतत्वमुक्त्वा कस्मिन्नुत्प्रोतत्वाकाशो तश्च प्रोतश्चेत्यस्योत्तरं एतस्मिन्नुत्प्रोतत्वाक्षरे गार्गि आकाशो तश्च प्रोतश्चेत्यस्य स्थूलादिलक्षणस्याक्षरस्याकाशाधारत्वमुक्तं तस्माद्युक्तमुक्तं आकाशशरीरेण भगवता कारणोपाधिनिष्कृष्टचिन्मात्राभिप्रायेण ममात्मा भूतभावन इति ॥ ५ ॥ श्लोकद्वयोक्तेर्येदृष्टांतमाह यथेति यथा लोके आकाशो स्थितो नित्यं सदा वायुः सर्वत्र गः परिमाणतश्च महान् तथा सर्वाणि भूतानि सर्वगते मयि असंश्लेषेणैव स्थितानीत्येवमुपधारयेति प्रांचः कितद्रह्येति प्रश्नस्योत्तरमुक्तं अक्षरं परमं ब्रह्मेति अक्षरसंज्ञं शुद्धस्त्वं पदार्थ एव निरुपाधिकं ब्रह्मेत्युक्तं तत्र निरुपाधिकं ब्रह्म श्लोकद्वयेन व्याख्यातं इदानीं तस्याक्षराख्येन जीवेनाभेदं सदृष्टांतमाह यथेति वायुः सूत्रात्मा वायुर्वै गौतमतसूत्रमिति श्रुतेः सर्वत्र ग इति समष्टिर्लिंगत्वात्तस्य सर्वगतत्वं महानिति बाह्यवायुव्यावृत्त्यर्थं स यथा आकाशस्थितः अव्याकृताकाशे स्वकारणे स्थितः नित्यमिति कालत्रयेऽपि तस्याकाशसंबंधोक्तः सर्वाणि भूतानि उपाधिनिष्कृष्टत्वं पदार्थरूपी चेतनवर्गः बहुत्वं लोकाभिप्रायेण यथा कार्यं सर्वं उत्पत्तेः प्राक्नाशादूर्ध्वमध्ये च स्वकारण एवाभेदेन तिष्ठति एवं सर्वोऽपि जीववर्गः उपाध्युत्पत्तेः प्राक् तन्नाशादूर्ध्वमध्ये वा चटाकाशो महाकाशादिव परस्माद्ब्रह्मणः कालत्रयेऽपि नातिरिच्यत इत्यर्थः एतेन जीवब्रह्माभेदकथनेन स्वभावोपध्यात्ममुच्यत इति यस्यागुक्तं ब्रह्मैव जीव इति तद्विदत्तं ॥ ६ ॥